

Forráskód *aktivizálva*

Ázbej Kristóf kiállítása

■ Hegyvidéki Galéria, 2013. II. 6–28.

„Elsősorban egy esztétikai értékekre fókuszáló, a mai korral együtt lükettető új plasztikai nyelv megteremtésére tettem kísérletet, és az e köré szerveződő művészeti elképzelések végtelen sokaságának lehetőségeit tárom a látogatók elé” – vallja *Ázbej Kristóf* a Hegyvidék Galériában kiállított műveiről.

A kompozíciók címe alatt megnevezi a megidézett művészeket, akiknek alkotásából elhelyezett egy-egy részletet az adott művében. Cézanne-tól, Picassón, Lichtensteinen, Pollockon, de Chiricón, Jeff Koonson, Wessellmannon, Richteren, Luc Tuymanson, Glenn Brownon át Bukta Imréig tart a sor. Kétalakos képein az elődök letagadhatatlanok, de néha rejtettek, a művész gondosan válogat, a színmélység és a harmónia miatt. Házasít, összeköt, nem látszik az összevarrás helye, tisztel és tiszte-

letlen is egyszerre, az összhatás új minőséget hoz létre.

Ázbej digitális módon, montázs-technikával hozza létre művésznyomatait, olyan úton jár, amelyen már mások is haladnak, csak a csatlakozási pont más és más. Térben is, időben is. A párok mozdulatai ismétlődnek, a variációk számosak. A (páros-) akthelyzetekben is fontos az egymásra pillantás, az elnézés, a kitekintés, a tekintet fókuszálása és színgazdagsága. Mintha Rómában lennének, a Colosseumban, valaki az ágyból nézi az eseményeket, és közben várja a híreket a provinciákról. A női és férfi szerepek felcserélhetővé válnak, vagy maszkot viselnek a figurák, hogy álcázzák nemüket és önmagukat. Részek, és egészzé úgy lesznek, hogy túlmutatnak a látottakon, idézésen és megidézésen. A színes világ sötétre vált, nem véletlenül. Nyomasztó

volta ellenére is vonzó a sötét, a rejtettség, a csend, az egymásba és egymásra gondolás. A világos és színes képeken felbukkanó barokkos formák súlya egyszerre könnyed és nehéz. Nincs vallástalanság, de vak imádat sem.

Elvesztés és megtalálás, felismerés és elhallgatás, pillanat és örökkévalóság, megszűnés és újjászületés ellentétpárja vonzza szemünket, sőt a fülünket is, mert hallani véljük a párbeszédet, amit az alakpár folytat, szemmel, kézzel, karokkal, testhelyzetekkel. Párbeszéd folyik. Ez az új vonása a fuzionista tanulmányoknak. A kiállított portrék a nézővel folytatnak párbeszédet, míg a kompozíciókon már a képen belül folyik a kommunikáció és időnként a hallgatás. Ázbej emberpárjai diskurálnak, sőt bűnbe is esnek, ezért a tónusváltás. A színes képek mellett a csillagtalan égbolt sötétje világítja meg a képet, teszi elfogadhatóvá az elfogadhatatlant is, mert az emberi lélek változik, önmagára ismer, és szabadságát akarja kiteljesíteni, ahogy a művész is teszi. Fuzionista szabadság, egyedül nem megy. Kettős portré születik. Arcélek és arcok, bárkié is, viseli és hordja. Nem tökéletes teremtmények, nincs degeneráció, vérfrissítés van, várjuk a folytatást. A kód *aktivizálva*. ■

Ázbej Kristóf:

Fuzionista tanulmány, Lailapsz és a teumesszoszi róka, második állapot (Paul Cézanne, Karen Kilimnik, Pablo Picasso, Otto Dix, Glenn Brown, Elizabeth Peyton, Richard Prince, Édouard Manet),

2013, digitális festmény és montázs, giclée nyomtatás, 28×39 cm, 50×70 cm-es archív papíron

